

831 V zemi věrných Čechů

transpozice -7

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. V zemi věrných Če - chů radostný den sví - tá, štěstím nebe ple - sá jit-ra svatá zář,
zpěvem velebným jej národ ce-lý ví - tá, bí-lé květy lás - ky klade na ol-tář.
Ky - ri - e, e - le - i - son, smiluj se, ó Pa - ne, v milos-ti a lás - ce shlédni na svůj
lid, žeh - nej ná-ro-du a vlas - ti mi-lo-va - né, hoj - nost ze-mi dej a mí - ru sva-tý

Před evangeliem

2. Slova Páně hlásal životem svým celým,
apoštolem víry vlasti naší byl,
Boha miloval i lid svůj srdcem vřelým,
příkaz lásky Páně skutkem naplnil.
Za své vrahy prosil v posledním svém vzdechu:
Bůh ti odpusť, bratře! šeptal jeho ret.
Nikdy nezahyne plémě věrných Čechů,
dokud bratr bude bratru odpouštět.

Obětní průvod

3. Tobě, Bože věčný, oběť chleba, vína
lásku lidu v úctě klade na oltář;
proměň dary čisté v tělo a krev Syna,
který slovem pravdy změnil země tvář.
Posvět duši naší, Pane Jezu Kriste,
jenž se Otci svému za dar podáváš,
bychom tobě nesli v oběť srdce čisté,
jako Václav svatý, zbožný kníže náš.

Přijímání

4. Klaníme se tobě, Bože náš a Pane,
 pod způsobou chleba, vína tajemnou;
 víra duši sílí, láska v srdci plane,
 naděj život vlévá v duši zemdlenou.
 S naším vojevodou v úctě poklekáme,
 víra jeho pevná plní naši hrud',
 tebe ve svátosti, Pane, vyznáváme,
 s námi, Jezu Kriste, Bože skrytý, buď.

5. Beránku náš Boží, Pane Jezu Kriste,
 milost tvoje září v nebes věčný stan,
 v pokore se blíží k tobě duše čisté,
 život dáváš tomu, kým jsi milován.
 V dvorstvu nebes jasném dědic české země
 v náruč tvoji sladkou národ celý zve;
 pevně státi bude zbožné jeho plémě,
 v lásce věrné střežíc poklad víry své.

Závěr

6. Žehnals, Pane, otcům milosti své květem,
 odíval jsi štědře práce jejich plod.
 Z lůna slávy věčné shlédni k jejich dětem,
 žehnej slovem spásy Čechů věrný rod.
 Přijď, ó Jezu Kriste, spáso světa všeho,
 duším světlo víry, srdcím lásku dej,
 sešli pomoc svoji z trůnu nebeského,
 českou zemi chraň a lidu požehnej.

Před evangeliem

2. Slova Páně hlá - sal ži - votem svým ce - lým, a - poštolem ví - ry vlas - ti na - ší byl,

Boha mi - lo - val i lid svůj srdcem vře - lým, příkaz lásky Pá - ně skutkem na - plnil,

Za své vrahy prosil v posledním svém vzde - chu: Bůh ti od - pusť, bra - tře! šep - tal je - ho ret,

Ni - kdy ne - za - hy - ne plé - mě věrných Čechů, do - kud bra - tr bu - de bra - tru od - pouš - tět.

Obětní průvod

3. Tobě, Bo-že věč - ný, o-běť chleba, ví - na , láska li-du v úc - tě kla-de na oltář;

proměň da-ry čis - té v tělo a krev Sy - na, který slovem prav-dy změnil země tvář.

Po - svěť du-ši na-ši, Pa-ne Je-zu Kris - te, jenž se Ot-ci své - mu za dar po-dáváš,

by-chom to-bě ne-sli v o - běť srd-ce čis-té, ja - ko Václav svatý, zbožný kní-že náš.

Přijímání

4. Klaníme se to - bě, Bo-že náš a Pa - ne, pod způsobou chle-ba, ví-na tajemnou;

ví-ra du-ši sí - lí, láska v srdci pla - ne, naděj ži-vot vlé - vá v duši zemdlenou.

S na-ším vo-je-vodou v úctě po-kleká - me, ví-ra je-ho pev - ná pl-ní na-ši hruď,

te - be ve svátos-ti, Pa - ne, vyzná-váme, s ná-mi, Je-zu Kriste, Bo-že skrytý, buď.

Přijímání 2

5. Beránku náš Bo - ží, Pane Je-zu Kris - te, milost tvoje zá - ří v nebes věčný stan,

v poko-ře se blí - ží k tobě du-še čis - té, ži-vot dáváš to - mu, kým jsi mi-lován.

V dvorstvu nebes jasném dědic české ze - mě, v náruč tvo-ji slad-kou národ ce-lý zve;

pev - ně stá-ti bu-de zbož - né je-ho plémě, v lás - ce věrné střežíc poklad ví-ry své.

Závěr

6. Žehnals, Pane, ot - cům milos-ti své kvě-tem, o-dí-val jsi štěd-ře prá-ce jejich plod. ,

Z lůna slávy věč - né shlédni k jejich dě - tem, žehnej slovem spá - sy Čechů věrný rod. ,

Přijď, ó Je-zu Kriste, spáso světa vše - ho, duším světlo ví - ry, srdcím lásku dej, ,

se - šli pomoc svo-ji z trů-nu nebes-kého, čes - kou ze-mi chraň a li-du požehnej.